

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ.

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Γ. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ

Ἡ διὰ τοῦ τύπου ἀνακοινωθείσα αὐθεντικὴ στατιστικὴ, ἡ ἀποδεικνύουσα τὴν ἐν Μακεδονίᾳ ἀριθμητικὴν ὑπεροχὴν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ διαψεύδουσα τὴν πεπλανημένην ἢ σκοπίμως μειῶσαν αὐτοὺς δῆλωσιν τοῦ ἀγγλοῦ πρωθυπουργοῦ Μπάλφουρ, ἡ αὐθεντικὴ αὕτη στατιστικὴ μικρὰν σημασίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἐρ' ὅσον δὲν ὑποστηρίζεται διὰ πραγμάτων.

Ἄν εἶναι ἡμισυ ἢ ἐν ἑκατομύριον οἱ ἐν Μακεδονίᾳ Ἕλληνες, τοῦτο δὲν σημαίνει πολὺ ἂν δὲν συνδέῃ αὐτοὺς ἡ ἐθνικὴ ἀλληλεγγύη πρὸς τοὺς ἄλλους ἀδελφούς των, τῆς ἀλληλεγγύης δὲ ταύτης δίδεται ἀφορμὴ νὰ φανῇ ἡ ἰσχὺς διὰ τῶν ἐράνων, οὓς καλούμεθα νὰ συνεισφέρωμεν ὡς ἐλάχιστον δείγμα τῆς πρὸς αὐτοὺς συμπαθείας καὶ ἀδελφότητος.

Βεβαίως ἔρανοι, ἀστόχως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνεργούμενοι, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τὸ ἀκριβές θερμόμετρον τῶν πρὸς τοὺς πάσχοντας ἀδελφούς αἰσθημάτων. Πάντως ὅμως τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν θὰ ᾖ τὸ ἀπάντησις εἰς τοὺς ἐλαττοῦντας τὰ ἐν Μακεδονίᾳ δικαιοματαῖς, εὐγλωττοτέρα πάσης αὐθεντικῆς στατιστικῆς.

Τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις θεωροῦμεν ἐπαρκὲς νὰ προτάξωμεν τῆς ἀκολουθοῦ ἐκκλήσεως.

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Βαρύτα συμφορὰ ἐνέσκηψεν ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν. Ἔσονται ἐπιδρομαί, τὴν ἐλευθερίαν ἔχοντες ἀνὰ στόμα, ἀλλὰ πῦρ καὶ σιδήρον ἀνὰ χεῖρας φέροντες, ἐπιδιώκουσι τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ὀρθοδόξου πληθυσμοῦ, ληστεύοντες, καλοῦντες οἰκίας, σχολεῖα καὶ ναοὺς, σφάζοντες ἄνδρας, γυναῖκας, παῖδια, ἱερεῖς, ὁλοὺς τοὺς μὴ στέργοντες τ' ἀπαρρηθῶσι τὴν ἑλληνικὴν καταγωγὴν καὶ τὴν πατρίδα πιστῶν.

Ὑψίστον εἶναι καθήκον τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων νὰ ἐλθῶσιν ἀρωγοὶ εἰς τὴν τοσαύτην τῶν ἐρμαιόνων καὶ ὁμοθρήσκων κακοδαιμονίαν, νὰ ἐπουλώσωσι τὰ τραύματα, νὰ ἐνισχύσωσι τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ μκταιώσωσι τὰς κατὰ τοῦ Μακεδονικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπιβουλὰς.

Ἐπιτροπὴ, σχηματισθεῖσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἡμῶν καὶ συγκειμένη ἐκ τῶν κυρίων:

Ἰωάννου Βαλαωρίτου, Δημητρίου Βικέλα, Μάρκου Δραγούμη, Ἰωάννου Καντατζόγλου, Κωνσταντίνου Ρακτιβάρ, Γεωργίου Στρέϊτ,

ἐπικαλεῖται τὴν χρηματικὴν συνδρομὴν τῶν φιλανθρώπων καὶ τῶν κηδομένων ὑπὲρ τοῦ ἀδιασπάστου μέλλοντος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Αὐγούστου 1903.

Ὁ πρόεδρος

+ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Εἰσφοραὶ γίνονται δεκταὶ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῖς ἐν ταῖς ἐπικρατείαις ὑποκαταστήματι.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Δωδεκάτη

(Ματθαίου 10'. 16—24)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων. Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθόν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὶ εἰς ὁ θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ, Ποίας; ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπε. Τὸ, οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος. Πάντα ταῦτα ἐβύλαζάμην· ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; Ὁ δὲ Ἰησοὺς. Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησον τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἐξεῖς θησαυρόν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ραβδίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς· Παρ' ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

Σημειώσεις.

1) Τί ἀγαθόν = Φρονῶν περὶ αὐτοῦ ὅτι ἐκ νεότητος ἐπλήρωσε τὸν νόμον ἔρωτα ἐν ὑπάρχει καὶ ἑτερόν τι ἀγαθόν ἔργον πρὸς τελείωσιν αὐτοῦ. 2) Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός εἰμὶ ἐγώ. 3) Ὁ δὲ θεός = Φρονῶν ἐκ τὸν ὁ νεανίσκος ἀγαθόν, δὲν πιτεύει εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν· καὶ ἐν τούτοις ἀποκαλεῖ οὐτὸν ἀγαθόν καὶ ἐπιστάτην· λοιπὸν ὑπὸ τοῦ κυρίου νόμου τοῦ θεοῦ, καὶ νοθεύεται· οὐδεὶς ἀγαθὸς πλην τοῦ Θεοῦ. 3) Τί ἔτι ὑστερῶ; = κατὰ τί ἀπολείπομαι τοῦ πληροῦς μέτρου τῆς τελείας ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης; 4) Κάμηλον διὰ τρυπήματος ραβδίδος διελθεῖν. = τὸ ἀδύνατον παρίσταται διὰ τῆς εἰκότος ταύτης. Λαμβάνεται δὲ τὸ μέγιστον γνωστὸν φορτηγὸν ζῷον, καὶ λέγει ὅτι εἶναι εὐκολώτερον νὰ διέλθῃ τοῦτο διὰ τῆς σκελετοῦ γωνίας ὅτις τῆς βελόνης ἢ σωτήριον τὸν πλούσιον. 5) Ἐμβλέψας = μετὰ προσοχῆς· παρατηρήσας αὐτοὺς, ὅπως ἐπιτήρησιν τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ βαρυσημαντοῦ λόγου ἐν ἑμέλλει νὰ εἴπῃ αὐτοῖς· καὶ δι' οὐ πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων ἀποριῶν ἐξηγούνται.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

Ἐξωτερικὸς τηρητὴς τοῦ γραμμικοῦ τοῦ νόμου, ὁ σημερινὸς τοῦ Εὐαγγελίου νεανίσκος, ἔχει ἀσκηθῇ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἰς τὴν ἑρπὴν καὶ ἀσκήσῃ τὰς ἀρετὰς τοῦ γραμμικοῦ τοῦ νόμου.

του, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἐμβαδύνει εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, ὅπερ χαρακτηρίζει ἡ ἀγάπη· ἀγάπη ἀληθινή πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη ἀληθινή πρὸς τὸν Θεόν. Ἐκτελεῖ τὸν νόμον ἀλλ' ἀγαπᾷ τὴν ὕλην, καὶ ἀγαπᾷ ταύτην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ δύναται ν' ἀποσπασθῇ ἀπὸ ταύτης χάριν τῆς ζωῆς τῆς αἰωνίας. Καὶ φεύγει λοιπὸν ἀπὸ τοῦ Σωτῆρος μετὰ τὸ ἄκουσμα τοῦ τί ὀρεῖται νὰ πράξῃ ἵνα τέλειος γένηται καὶ κληρονόμος τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ ὅπισθεν αὐτοῦ δέχεται τὸ ἀπόφθεγμα ἐκεῖνο τοῦ Σωτῆρος, ὅπερ εὐρυτέραν λαμβάνει ἔκτασιν, καὶ ἀπὸ τοῦ πλουσίου νεανίσκου τούτου, εἰς πάντας τοὺς ὁμοίους αὐτῷ ἐπεκτεινόμενον ἀποφαίνεται ἀδύνατον τὴν σωτηρίαν τοῦ φιλαργγύρου. — Ἀλλὰ τίς ὁ φιλαργγυρός;

Πλουτεῖ τις διὰ μέσων, ἔτινα ἀποδοκιμάζει ὁ Θεός; — ἰδοὺ ὁ φιλαργγυρός. — Ὁ κόσμος πιθάνει νὰ ἐπιδοκιμάζῃ τὸν προσπαθοῦντα ν' αὐξήσῃ τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ διὰ μέσων ἀντικειμένων εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιον κηρύττει τὸν οὗτω πλουτοῦντα φιλαργγυρὸν, καὶ δεικνύει ὅτι τῷ τοιοῦτῳ δὲν ὑπάρχει σωτηρία. — Ὑφίσταται τις ἀπολείας ὑλικῆς καὶ αἱ ἀπώλειαι αὐταὶ καὶ τῆς τύχης αἱ ἀστασίαι καθιστῶσιν αὐτὸν εὐαίσθητον λίαν καὶ παθητόν· δὲν περιορίζεται εἰς τὴν φυσικὴν ἐντύπωσιν νὰ αἰσθανθῇ ἀπλὴν θλίψιν ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ, ἀλλὰ δοκιμάζει ἀληθῆ σπαργμὸν, ὡς ἐὰν ἀπεσπᾷ τὸ δέριμα αὐτοῦ, καὶ δὲν παραμυθίζεται δι' ὅλης τῆς ζωῆς. — Ἰδοὺ ὁ φιλαργγυρός. — Ἐχει τις ἱκανὴν περιουσίαν, ἵνα ζῇ, ἀλλὰ θέλει νὰ ἔχῃ περισσότερα ἔτι, πλεῖστα. Καὶ ἡ σκέψις αὕτη κυριαρχεῖ τοῦ εἶναι αὐτοῦ, καὶ ἐργάζεται καὶ σκέπτεται καὶ ὑπνώτων καὶ ἐργηρόντων πανταχοῦ καὶ πάντοτε ἐπιδιώκει τὸν σκοπὸν τούτου. — Εἶναι πατὴρ, οὐδ' ἴσως προσοχὴν ἔχει εἰς τὰ πατρικὰ αὐτοῦ καθήκοντα· οὐδὲν εἰς αὐτὸν ἡ οἰκογενειακὴ εὐτυχία καὶ χορὰ, μιστὶ πολλάκις καὶ ἀποστρέφεται τὴν οἰκογένειαν, ὡς πηγὴν ἀναγκάζοντα δαπανᾶν. Τρέφεται πολλάκις ἐκ μόνῃς τῆς σκέψεως ἐκείνης, φαίνεται δὲ ἀγνοῶν ἐν τελῶσι τὴν ὑπαρξὶν ἐτέρου κόσμου, καὶ τὰς ψυχικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνθρώπου. — Ὁ χρυσὸς ἰδοὺ τὸ πᾶν. — Ἰδοὺ ὁ φιλαργγυρός. — Ἐρχεται ὁ εἰσπρακτὴρ ὁ δημόσιος, ἀπαιτεῖ τοὺς φόρους τοῦ δημοσίου — ἐκπληττεται καὶ ἀπορεῖ πρὸ τῆς ὑποχρέωσός ταύτης. Τί ὀρεῖται αὐτὸς εἰς τὸ δημόσιον ἵνα πληρῶν εἰς αὐτὸ ἐτσίους φόρους; Ἐξαναγκάζεται νὰ πληρῶν τούτους ἀλλὰ προσπαθεῖ εἰ δυνατόν νὰ ἐλαττώσῃ καὶ νὰ διαπραγματευεῖται καὶ αὐτὸ τὸ λεπτόν· καὶ ἀδυνατεῖ καὶ ἀντοκαλεῖται δυστυχίης, καὶ θρηγεῖ τὴν δυστυχίαν καὶ ἀπορίαν αὐτοῦ. Καὶ καθιστᾷ ὅντως δυστυχεὶς τοὺς συναλλαττομένους πρὸς αὐτόν. Ἰδοὺ ὁ φιλαργγυρός. — Πλησιάζει ὁ πτωχός, ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθῶς πεινῶν καὶ ὁ ἐν πραγματικῇ δυστυχίᾳ διαβῶν, τείνει τὴν χεῖρα πρὸς τὸν συμπολίτην καὶ ἀδελφόν· βλέπει οὗτος τὴν τεινομένην πρὸς αὐτὸν σκελετωδὴ ἐκ τῆς πείνης χεῖρα, καὶ τρέμει. Φωνάζει ὅτι ἡ χεὶρ ἐκείνη δυνατόν δεχομένη ἐν μονόλεπτον νὰ ὑπεξαίρῃ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ὅλην, καὶ ἀντὶ τῆς αἰτουμένης ἐλεημοσύνης θεωρεῖ καλὸν νὰ προσφέρῃ δάκρυα καὶ χύνει λοιπὸν ἄβυσσον ταῦτα, ἀρηγούμενος πρὸς τὸν ἐνὶ πόντῳ τοῦ δυστυχῆ, ὅτι καὶ αὐτὸς εἶναι πατὴρ τέκνων, ὅτι ἔχει ὑποχρεώσεις, ἔχει τέκνα νὰ θρέψῃ νὰ ἐκτρέψῃ, νὰ ἀναθρέψῃ καὶ σχεδὸν ἐπαιτεῖ αὐτὸς παρὰ τοῦ δυστυχικοῦ ἐκεῖνου τὸ λεπτόν, ἐν ᾧ χιλιάδες λιρῶν, φωτίζουσι τὸ ἀσφαλὲς καὶ κεκλεισμένον χρηματοκιβώτιον αὐτοῦ. Ἰδοὺ ὁ φιλαργγυρός.

Καὶ ὁ φιλαργγυρός οὗτος, οἷός τις δῆποτε τάξεως καὶ συτήματος, εἶναι ἄνθρωπος ἐντελὲς δυστυχῆς, δυστυχῆς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, προπαρκαυχόμενος ἐν τούτῳ καὶ τὴν δυστυχίαν αὐτοῦ τὴν αἰώνιον καὶ διαρκή.

Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἐπιδιώκει τὴν εὐτυχίαν καὶ χαράν. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει πρὸ αὐτοῦ πάντοτε μέλλον εὐδαιμον, καὶ ἄφροντι ὀρεῖται λοιπὸν ἐπιδιώκων τὸ μέλλον τοῦτο ν' ἀποφύγῃ πᾶν ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἐπισκιάζῃ τὴν ζητούμενην χαράν. Καὶ οὐδὲν ἕτερον πάθος συντελεῖ εἰς τὴν ἐξοφάνειαν τῆς χαρᾶς ταύτης ὅσον τὸ πάθος τοῦ φιλαργγύρου. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν ν' ἀπαλλαγῇ ὁ ἄνθρωπος ἀπ' αὐτοῦ;

Ἡ ἀπὸ τοῦ πάθους τούτου ἀπαλλαγὴ εἶναι δυσχερεστάτη. Τὰ πλούτη ὡς ὁ ἰσθός, κομποῦσιν οὕτω πῶς τὰς πτέρυγας τῆς ψυχῆς, ἥτοι τὰς σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματα αὐτῆς, ὥστε κωλύει ἐντελῶς ταύτην ν' ἀνυψωθῇ μέχρι τῶν ἀγαθῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ φιλαργγυρός φαίνεται δεδουλευμένος δι' ἀδιάρρηκτων δεσμῶν πρὸς τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ. Ἀλλ' ὑπάρχει ἐν τῷ ἀνθρώπῳ δύναμις τις, ἥτις δύναται ν' ἀποσπᾷ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν πολυχρονιωτέρων συνηθειῶν, καὶ ἡ δύναμις αὕτη, ἥτις δύναται νὰ σώσῃ καὶ τὸν φιλαργγυρὸν, εἶναι ἡ θέλησις, ἡ θέλησις βοηθουμένη ὑπὸ τῆς θείας χάριτος.

Ἐὰν ὁ φιλαργγυρός συναισθανθεῖ τὴν δυστυχίαν αὐτοῦ, θελήσῃ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπ' αὐτῆς, δύναται νὰ κατορθώσῃ τοῦτο μελετῶν καὶ μελετῶν ὅτι τὸ πάθος τοῦτο διαστρέφει καὶ παραμορφῇ τερατωδῶς τὴν ψυχὴν, καὶ βυθίζει αὐτὴν εἰς τὰ βυθώ-ερα σκότη, καὶ καταλείπει πλῆρες κινδύνῳ ἐν αὐτῇ.

Ὅτι τὸ πάθος τοῦτο περιστρέφεται περὶ πρᾶγμα, οὐ οὐδὲν μακρότερον καὶ ἐπισφαλέστερον ἐν τῇ γῇ, τὰ πλούτη, διότι οὐδέποτε δύναται ταῦτα νὰ πληρώσῃ τὸν ἀπείρου τοῦ φιλαργγύρου πόθον, καὶ διότι ταῦτα δὲν εἶναι μόνιμα καὶ διαρκῆ ὑφιστάμενα ἀπεριγράπτους ζημίας καὶ ἀπωλείας. Τὰ πλούτη ἐξαπατῶσι τεραστίως τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἐλπίζων ὅτι ἐν τῇ ἀπολαύσει αὐτῶν θὰ εὕρῃ ἱκανοποίησιν καὶ ἡσυχίαν, εὐρίσκει τὸν ἀντικείμενον βεζάνους ἀληθείας καὶ κακουργίας ἀκαταπαύστους.

Φιλαργγυρε, ἔχε διαρκῶς ἐν τῷ νῷ τὸν θάνατον. Σήμερον ἡ αὐριὸν ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἀσφαλῶς, ἐπέρχεται οὗτος καὶ κατὰ σοῦ, καὶ ἀραιῶν ἀπὸ σοῦ τὰ πλούτη, ἔτινα ἐτοίχισαν εἰς σὲ τὴν εὐτυχίαν καὶ χαράν, μεταβιβάζει αὐτὰ εἰς ἀνθρώπου ξένους, καὶ πολλάκις προσωπικούς σου ἐχθρούς, καὶ ἐγκαταλείπει εἰς τὴν μόναν τὰς ἀλαττίας δὲ διέπραξας περισυλλέγων τὰ πλούτη ἐκεῖνα. ἔχε διαρκῶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς διανοίας σου τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις δημιουργός, τροφεὺς καὶ προνοητής τοῦ σὺμπαντος, ἐγένετο πτωχός, ἄστεγος, περιφέρων τὴν πτωχείαν διαρκῆ σταυρὸν δι' ὅλου τοῦ ἐπὶ γῆς βίου αὐτοῦ, καὶ ἀποκαλῶν ἀδελφούς τοὺς πένοντες καὶ ἐνδεεῖς, ἵνα ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὀλεθρίου τούτου πάθους τῆς φιλαργγυρίας, καὶ συνήθει ἀκολουθῶν ἱατρικῇ μεθόδῳ, παρέχε ἀφθόνως ἀλλὰ καὶ σκοπίμως τὴν ἐλεημοσύνην. — Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι τὸ κάλλιστον φάρμακον τῆς ψυχικῆς ταύτης λέπρας. — Ζητήσατε ἀπὸ τοῦ φιλαργγύρου ἐν λεπτόν, καὶ διασχίσετε τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἀποσπᾶτε αὐτόχρημα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. — Ὅθεν ἵνα μειωθῇ τὸ πάθος τοῦτο, ἀνάγκη νὰ ἐπιβῇ ὁ κατεχόμενος ὑπὸ τούτου νὰ ἐγγέῃ μέρος τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ εἰς τοὺς κολίπους τῶν πτωχῶν. Ἄνευ τούτου ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος τοῦ φιλαργγύρου δὲν θὰ σώσωσιν αὐτὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου, καὶ συντελεῖσι μάλιστα εἰς τὸ νὰ ἐξαφωσῇ ἐπὶ μάλλον κατ' αὐτοῦ, τὴν ὀργὴν τοῦ οὐρανοῦ. Ἀλλ' ἐὰν τοῦ πλοῦτου ποιῇται ἀγαθὴν καὶ ἁγίαν χρῆσιν, θὰ ἔχῃ πάντως καὶ τοὺς πτωχοὺς μεσίτας καὶ προστατάς παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ θὰ ἐπιυθῇ ἐπ' αὐτοῦ, σώζουσα αὐτὸν ἀπὸ τῆς πραγματικῆς φεβερᾶς δυστυχίας, καὶ ἐξατμίζουσα αὐτῷ μακαριότητα διαρκῆ καὶ εὐτυχίαν πραγματικὴν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΡΑΖΗΚΟΤΣΙΚΑΣ

Ἐνταῦθ' ὁλον περὶ τὸ Μεσολόγγι καταπληθεῖ καὶ εἰς πολέμικὴν ἄρε τὴν, εἰς καρτερίαν πρὸς τὰς πολυφθόρους στερήσεις καὶ τὰς τόσους, εἰς φρόνημα γενναῖον, εἰς ἀνδρείαν ἀπειλὴν, διεξάγεται ἀγὼν. Οἱ πολιορκητοὶ μετὰ καὶ τὰς μυριονέκρους ἐχθρούς ἐπέδειξαν ἀδύνατον ἔμμονήν, καὶ οἱ ἐντὸς τοῦ ἀσθενοῦς φράκτου κεκλεισμένοι Ἕλληνες ἐλάχιστοι κατὰ πολυπληθῶν, καὶ ὡς ὅπως κατὰ πανόπλιον σκέλεθρα πειναλῆ, ὕψους ἀπορρογέτονα τήνασθήματά των. Ἡ τὴν πόλιν περιζωνοῦσα τάφρος, ποταμὸς ἔγεινεν αἵματος πτώματα κυλινδῶν.

Εἰς τὴν μαινομένην ὁρμὴν τῶν μουσουλμανικῶν Κενταύρων ἡ ἑλὲν ὑποκίνησεν ἴσως τῶν τεχνῶν ἡ κλονομήνη ἰσχύς. Κτυπῶν τὸ κῆρυγόν τὸν σκόπελον καὶ διαλείπει αὐτὸν μέχρι τῶν θμελίων τῆς γῆς· μετὰ μικρὸν καὶ θὰ τὸν καταποντίσῃ. Ἀλλὰ τὰ εὐεπίβητα τοῦ Μεσολογγίου προτεχνήματα δὲν περιλείπουσι σαρὸν ἀδόκητον ὕλην, ἢ ἐν κόλῳ ῥώμῃ βάνουσι ἀλλ' ὑπερτίρα καταβάλλει. Ὑπῆρχεν μέσα εἰς τὰ στέγνα τῆς φρουρᾶς ψυχὴ ὑπερέλειος, βουλευμάτων σφῶν καὶ γενναίων συναισθημάτων καὶ, ὅπου λαὸς ὅλος, ἱεροφάνται τῆς τιμῆς ἔφαλλον μουσικὴν μελιχρὴν χαριέντων ἦχων καὶ ἀρμονιῶν.

Καὶ ὅμως ἐν μέσω τῆς μαρμαρυγῆς ταύτης τοῦ θαμβήντος ἡρώ-σμοῦ, ὅπως ὁ αὐγερινὸς διασκορπίζει στίλβοντες τὰς ἀδμαντίας ἀκτίνες τοῦ ἐν μέσω τῶν ἄλλων ἀστέρων, εἰς ἀντὶν διὰ τὴν περίνοιαν αὐτοῦ ἐν ταῖς βουλαῖς, διὰ τὸ ἀγνὸν θῆρος, διὰ τὴν ἀκιδιόλητον μεγαλοφροσύνην, διὰ τὸ συναίσθημα τὸ παρθενικόν τῆς τιμῆς φεγγα-βολαῖ ὑπὲρ πάντας, ὁ Ἀθανάσιος Ραζηκότσικας.

Ἵψηλὸν μύλλον καὶ κορυφὴν εἶναι ὡς τρεῖς καλλικάριον ἐλαίας τὸ ἀνάστημα τοῦ εἰκοσιπενταετοῦς πολέμου· χαλυβδίναν ἔχει τὰς κνήμας καὶ τοὺς βραχίονας καὶ τὸ σῶμα ὅλον, εἰρεὰ τὰ στέγνα καὶ ἀδρὸν τὸν τρήχλην· τὸν μύστακα ἔχει πυκνόν, κόμη μακροτάτη καστανὴ καλύπτει τοὺς ὤμους αὐτοῦ ὡς χρυσὸν ἄλλαν εἶναι λείον τὸ μετωπὸν τοῦ τοῦ ὕψηλόν καὶ διανφεῖς λήμπουσιν ἐκ προσοχίας ἀλλὰ καὶ ἀδιατρέπτου ἀποφύσεως οἱ καστανοὶ ὀφθαλμοὶ του.

Μόνος τῶν συμπολιτῶν του τῶν Μεσολογγιτῶν, οὗς ἄγων καὶ εἰς Μακρυνόρας καὶ Πέτα ἐπολέμησε καὶ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Μεσολογγίου πολιορκίαν ἄρτει, ἀλλὰ πάντα, ἱστοῖ πάντα διοικεῖ, πάντων εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος ἡγεμονεῖ, πανταχοῦ δὲ, ὅπου προσέρχεται, τοῦ στρατηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως φερὼν τὴν στολὴν χρυσῶν κεντημένων καὶ μεταξὺ μετὰ τὰ ἔπλα, τ' ἄργυρῳ, κρατῶν τὸ θῆρος περὶ πάντων προνοῶν, ἐπανύων τοὺς ἀνδρόνους, τοὺς ἀνιστορημένους ἐλέγχων ὁ ἐν τοῖς κινδύνους πρόμνητος.

Ὅτε γρηναῖοι τινες καπετάνιοι τὴν ἑλλησπιν ἐφοδῶν καὶ ἐπικουρῶν παρατροπύντες, καὶ τὴν πύλιν μετὰ τοὺς μελανοὺς καὶ εἰς τὸν προσβλέποντες εὐήκοι προσείχον εἰς τὸν πολιορκητὴν τὰς εὐμενῆς προτάσεις, ὁ Ραζηκότσικας — ἡ ψυχὴ πλὴν ἡ ἀκαταδάματος τῆς πόλεως — πάσης ἡρώμενος τῆς φρουρᾶς ἠπειλῶν ἐκείνους καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τὴν Ἀσπονθήσαν τῆς ὑπερηφανίας τοῦ πολέμου τοῦ ἐναντίου λέγων· «ἡμεῖς νῆσι, τῶν ὁποίων τὰ πρόσωπα στολίζου· τὰ θαλάρα τῆς νεότητος ἄνθη, καταφρονούμεν τὴν ζωὴν χάριν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τιμῆς, καὶ οἷς γέροντες τόσοι πολὺ ἀγαπᾶτε τὴν ζωὴν σας.» Καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν ἐπομένην οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Κιουταχῆ φρενέως ἐπεδείκνυν διὰ τὴν φρουρὰν κινδύνους, «Τοῦτοι εἶναι οἱ Μεσολογγίται· δὲν ἡμποροῦν νὰ ὑπερσπασθῶσι τὰ τεῖχη των θὰ ὑπερσπασθῶσι τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν» θὰ κλεισθῶν μισοὶ εἰς τὰς πυριποθήκας αὐτῶν καὶ θ' ἀνατιναχθῶσιν ὅλοι εἰς τὸν ἀέρα· εἰπερ ὁ προάγγελος τοῦ Καψάλη.

Ἐκλεχθεὶς τῶν Μεσολογγιτῶν ἀντιπρόσωπος πρὸς τὴν Κεβέρησιν δὲν συναπῇ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκ τῆς φρουρᾶς, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῆς μελοποιοῦν νεότητος τῆς καλυπτομένης τὸ Μεσολόγγιον προείδεν, ὅτι θὰ ἐξεργήντο τὸν θάνατον γέροντος ὁ κεραινός, ἐνέμεινεν, ἡθοῦσθη

καὶ αὐτὸς νὰ μισθῇ τὰ σπλάγγνα του ἀσφαγῆς ἢ πύνα, καὶ ἱερὰς ἀνίσταται τῶν μετὰ τῆς λοιπῆς φρουρᾶς τὴν μεγαλοπρεπεστάτην τῆς ἐξόδου μυσταγωγίαν. ἔπειτα· Ὁ θάνατος μετὰ θωπεύει ἀπαλὴν ἔκλεισε τὰς ὕψεις αὐτοῦ. Ὁ Ραζηκότσικας χαρῶδες ἀποθνήσκει· τὸ ἔργον του συντελέσθη· τὸ Μεσολόγγι ἀγαπᾶται ἀλλὰ δὲν παρέρθη.

ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΝΟΧΗΣ

Κάνεις δὲν ἀρνεῖται ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Γένος δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην συνοχὴν καὶ ἐνότητα, καὶ οἱ εἰς τοῦτο πταῖ-συν μὲν ἀληθῶς καὶ πολιτικαὶ ἀτυχίαι, ἀφοῦ δυστυχῶς τὸ μεγαλύτερον μέρος αὐτοῦ δουλεῖ ἀκόμη εἰς τοὺς Τούρκους, πταίμεν ὅμως πολὺ περισσότερον καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ τὸ σφάλμα ἡμῶν τοῦτο εἶναι μέγα καὶ ἐπικίνδυνον, ἀφοῦ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τόσοι ἀδελφοὶ ἡμῶν, ὑπὲρ τὸ ἑκατομύριον, χάνονται σιγᾷ· σιγᾷ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν εἰς τὰ τέσσαρα ἄκρα τοῦ κόσμου.

Ἀλλὰ πῶς θὰ κατορθωθῇ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἡθικὴν ταύτην συνέωσιν καὶ σύνδεσιν τῶν διεσπαρμένων; πῶς θὰ ἐνωθῶσιν οἱ πλωόμενοι σήμερον ἐν Ἀμερικῇ, ἐν Ἀφρικῇ, ἐν Αὐστραλίᾳ, Σιερῇ καὶ πανταχοῦ τῆς γῆς; Τὸ πρᾶγμα βεβαίως εἶναι δυσὸλον, ἀπαιτεῖ μεγάλα ὑλικά καὶ ἡθικά κεφάλαια, ἀπαιτεῖ ἐργασίαν καὶ κόπους οὐχὶ ὀλίγους· ἀλλὰ νομίζω, ὅτι οὐδενὸς κόπου καὶ οὐδεμιᾶς δαπάνης πρέπει νὰ φεισθῶμεν προκειμένου περὶ σωτηρίας τοῦ Γένους. Οὐδὲ ὅτι δὲν ἔμπορεῖ τις ἀπὸ τοῦδε νὰ καταστρώσῃ πλῆρες τὸ σχέδιον τῆς ἐνεργείας, οὐδὲ τοῦτο σημαίνει πολὺ. Διότι συνήθως τῶν μεγάλων ἔργων ἡ ἐκτέλεσις δὲν εἶναι εὐθὺς εἰς τὴν ἀρχὴν προδιαγεγραμμένη καὶ κατὰ πάντα καθαρὰ εἰς τὸν νῦν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀναλαμβάνουν αὐτὰ. Οἱ πατέρες μας, ὅτε τῷ 1821 ἐπεχείρουν τὸν μέγαν ἀγῶνα, δὲν εἶχον ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ προμελετηθεῖ καὶ καταστρώσει τὸ σχέδιον τῆς διεξαγωγῆς αὐτοῦ. Ἠσχισαν μὲ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ μετὰ μικρὰ ἐφόδια καὶ σχέδια, ἀλλὰ μετὰ πολλὴν θέλησιν καὶ μετὰ γενναίαν ἀπόρρῃαν νὰ χάμουν τὸ χρέος των ὡς Χριστιανοὶ καὶ ὡς Ἕλληνες, τὸ ἔργον δὲ αὐτό, καθ' ὅσον ἐπ' ὀφείλει τοὺς ὠδήγει. Λοιπὸν ἐκείνο τὸ ὅποιον σήμερον πρὸ πάντων ἀπαιτεῖται, εἶναι πίστις ἀκατάκταντος εἰς τὸ Θεὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας, ἔπειτα ἀπόφασις ἀνδρική νὰ ἐργασθῶμεν.

Βεβαίως θὰ ἴτα εὐχῆς ἔργον, ἀν' ἐπεχείρῃ τὸ ἔργον τοῦτο αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἔχει πλήρη τὰ ἡθικά καὶ ἐν μέρει τὰ ὑλικά κεφάλαια πρὸς τοῦτο. Ἀλλὰ καθὼς εἴπαμεν, δὲν πρέπει νὰ καθήμεθα χάσκοντες καὶ περιμένοντες πάντα ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἵσως ἡ ἡμετέρα Ἐταιρεία τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων Αἰώνησιν ἡ ἐργαζὴ μὲν ὑπὸ τὴν ἐπιτιμὸν προεδρείαν τῆς Α. Β. Γ. τοῦ Πρίγκιπος Νικολάου θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ μέγα καὶ ἀληθῶς Ἑθνικὸν τοῦτο ἔργον. Τὸ ὄργανον αὐτῆς Τὰ Πατρία· στέλλονται σήμερον εἰς τὰς πέντε ἡπείρους καὶ ἀναγιγνώσκονται ὑπὸ τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ ὁμογενῶν. Οὗτοι δὲ ὑπὲρ πάντα ἄλλον νοοῦν καὶ αἰσθάνονται τοὺς ἐθνικοὺς κινδύνους ἐκ τῆς ξενιτειᾶς. Οὗτοι ἡξέουσαν πῶς οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν, μένοντες ἐν τῇ ξενίᾳ ἔχουσι ἱερώς, ἀνευ διδασκάλου, ἀνευ συμβούλου καὶ παρηγοροῦ λησμονοῦν κατὰ μικρὸν τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι οἰκίους καὶ χάνονται, ὅτι πολλοὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀποτυχόντες, ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπιστρέψουν ἀλλὰ δὲν ἔχουν τὰ μέσα καὶ χάνονται.

Ἀλλ' ἐπίσης ἡξέουσαν εἶναι τὸ πρᾶγμα θὰ εἶχεν ἄλλως, ἀν' ὑπῆρχε σωματεῖον τι ἑτοιμον νὰ συγκρατήσῃ, νὰ συμβουλεύσῃ καὶ ὁδηγήσῃ ἢ καὶ βοηθήσῃ νὰ ἐπιστρέψουν. Λοιπὸν οὗτοι οἱ ὁποῖοι συναίσθανονται καλύτερον παντὸς ἄλλου

τοὺς κινδύνους τῶν ξενιτευμένων, οὗτοι ἡμποροῦν νὰ συνε-
νοηθοῦν μὲ τὸ προεδρεῖον τῶν «Πατρίων» καὶ οὕτω νὰ συν-
τελέσουν λόγῳ καὶ ἔργῳ εἰς τὴν σωτηρίαν. Οὗτοι πρῶτοι
ἡμποροῦν καὶ δρεῖλουν νὰ συνεισφέρουν τὴν πείραν καὶ τὰς
γνώσεις των, ἐν μέρει δὲ καὶ τὴν ὑλικὴν συνδρομὴν των,
ἵνα σχηματισθῇ ὁ πυρὴν καὶ ἡ βᾶσις τῆς ἐνεργείας. Ὅτι
τὸ ἔργον ἂν καλῶς διεξχθῇ ἡμπορεῖ νὰ ἀποβῇ ἐθνωπελέ-
στατον καὶ ὅτι εἶναι ἀναγκαστικὸν ταχέως νὰ ἐπιχειρηθῇ,
περὶ τούτου δὲν ὑπάρχει, φρονῶ, καμμίαν ἀμφιβολίαν. Ἐπεὶ
δὲ ὅπως εἶναι ἀναγκαστικὸν καὶ ὠφέλιμον, οὕτω νὰ εὐρεθῶσι
καὶ ἄνδρες μὲ φιλοπαιρίαν καὶ μὲ θέλησιν νὰ βοηθήσουν καὶ
ἐκτελέσουν αὐτό.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ν. Π. Α. Ζάχουθον Ἀπεστάλησαν ἐγκαίρως. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ἀγαθὰς συστάσεις πρὸς τὸ ποιῆσαι σας. Εἶναι καὶ αὐταὶ συνδρομαὶ ὑπὲρ τοῦ ἔργου ἐκ τῶν μᾶλλον συντελεστικῶν. — Α. Ζ. Νάουπλιον ἐν Δύνασται νὰ λαμβάνετε τὸ φύλλον παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει νὰ μᾶς γράψετε. Σπ. Δ.(...). Ἐλήφθη δ. λτάριον εὐχαριστοῦμεν, θὰ γράψωμεν. Βασ. Ν. Κίεβον Ἀντ. Μ. Μαρτιανοῦ πύλιν. Ἐξετέσθη ἡ προαίλησις. Π. Σ. Β.(...) Κ. Ε. Ι. Ἄγ. Φραγκίσκον καὶ Μ. Β. Μομπελιέ. Ἀπεστάλησαν. Γ. Ψ. Μπεζόν. Τὰ λαμβάνετε ἥτις κατὰ κράτος; Μ. Σ. Βουκουρέστιον. Εὐχαριστῶ. — Κ. Ν. Δουβλίνον Ἀπεστάλησαν διὰ τοῦ κ. προξένου προηγουμένου. Ἡ πόδι ζητοῦμεν τρόπον εἰκονομῆσαι. — Εὐθ. Β. Λοουτράκι. Ἐξακολουθεῖτε.



“ ΑΚΑΔΗΜΙΑ,, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Πλατεῖα Κύνιγγος).

ὑπὸ τὴν προστασίαν
τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Σχολαί { Προπαιδευτική, Γεωργική, Βιομηχανική, Μεταλλευτική,
ΜΗΧΑΝΟΓΡΦΙΚΗ. Ήυποοική, Ναυτική.

Φοίτησις διετής. Διδασκτρα ἐτήσια δρ. 325—485. Διάρκεια μαθημάτων ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου—15 Ἰουνίου.
 Οὐροσκόπιον Γαλλικόν· τροφεῖα ἐτήσια δρ. 1200.

* Εμπειρὸν γὰρ μαθήματα ξένων γλωσσῶν, Στενογραφίας καὶ λογιστικῆς μηνιαῖα δίδασκτρα δρ. 4.

Εγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου. Ἐναρξίς μαθημάτων τῇ 15 Σεπτεμβρίου.

Προγράμματα αποστέλλονται δωρεάν παντὶ τῷ αἰτοῦντι

Δελτίον μηνιαίων τῶν προσδων τῆς Γεωργίας, Βιομηχανίας κλπ. κυκλοφοροῦν εἰς 12,500 ἀντίτυπα. Συνδρομή
της δρ. 2.

ΑΙΕΘΝΕΣ ΕΚΘΕΤΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Ν. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

TAINIAI

παντός χρώματος καὶ πλάτους ἐκ με-
τάξης μονόχροοι καὶ πολύχροοι.

Ἀθῆναι ὁδ. Σταδίου 22.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΣΑΧ

ΕΙΔΗ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

Βελίτζαι, κιβώτια, καπελοθήκη, χαρτοφυλάκια, χρηματοφυλάκια

Ἀθῆναι ὁδ. Βουλῆς.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΞΕΝΑΚΗ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

Γλυκύσματα κοχλιαρίου, κομφέτα
ζαχαρωτά, λουκούμια παντός είδους.

Σμύρνη. Σιγαροναγτάδικα

Β. Ν. Ρούσσου :

ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ

(Σύστημα Gabelsberger-Müller)

Ἐκδοσις Β'. Τιμὴ δρ. 3. Πωεῖται μί-
νον παρὰ τῷ γραφεῖ τῷ Δελτίου τῆς
Β ο μ καὶ Ἑμπ. Ἀκαδημίας, ἐν Ἀθήναις
πλατεῖα Κάνιγγος.

ΝΕΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΛΑΚΕΣ
LUMIERE

Τὸ παγκοσμίου φήμης ἐργοστάσιον φωτο-
γραφικῶν πλακῶν Lumière et fils κατε-
σκεύασαν ἐσχάτως νέας πλάκας μὲ ἐτικέταν
χρώματος λιλά, τριπλασίας ταχύτητος τῶν
μέχρι τοῦδε ἐν ᾗρησι μὲ ἐτικέταν κυανήν,
καταλλήλους δι' instantanés ἐνός τοῦ αὐτοῦ

Ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἀνωτέρου ἐργο-
στασίου, ἔχομεν παρακαταθήκην ὅλων τῶν
μεγεθῶν καὶ τοῦ χάριτος, προσφάτου ἀπο-
στολῆς πάντοτε, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης κατα-
ναλώσεως. Αἱ παραγγελίαι τῶν Ἐπαρχιῶν
ἐκτελοῦνται τάχιστα.

ΠΑΛΛΗΣ και ΚΟΤΖΙΑΣ

ATTAKEN ATMOPO I A KEABIE

Ἀναχωρησις ἐκ Πειραιῶς κατ' εὐθείαν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐσχίστην Τετάρτην 10 π. μ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Περιοχῶς κατ' εὐ-
θείαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκά-
στην Κυριακὴν 3 μ. μ.

ΕΝΙΚΗ ΠΑΤΕΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκον καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνια ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκ., κτθ. Δι' εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληθρύνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσόν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὤψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληθρύνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τράπεζης, ἐν Κερκύρᾳ δέ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τράπεζης.

1) 2^0 κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μην. τοῦλάχισ.

2	»	»	»	»	1	ἐτους	»
2	1/2	»	»	»	2	ἐτῶν	»
3	»	»	»	»	4	»	»
5	»	»	»	»	5	»	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων
ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὄνο-
μαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Τὴν δὲ βραβεύουσιν
ΚΟΛΩΝΙΑΝ ΣΥΡΑΚΟΥ

Εὐρίσκετε εἰς τὰ μυροπωλεῖα του
ὁδοῦ Σταδίου (Ἀρσένειον) κατ' Ὀφθαλ-
μιατροῦ 10.